

Danmark pålægger ikke en generel formueskat. Artiklen har for Danmarks vedkommende kun relevans for ejendomsværdiskatten.

Artikel 24. Metoder til forhindring af dobbeltbeskatning.

Artikel 24 har den såkaldte metodebestemmelse, d.v.s. den fremgangsmåde som en bopælsstat skal anvende, når en person eller et selskab, der er hjemmehørende i denne stat, modtager indkomst fra den anden stat, og den anden stat kan beskatte indkomsten efter de andre artikler.

Danmark skal anvende den såkaldte credit-metode som lempelsesmetode, jfr. stk. 1, litra a) og b). Hvis en person, som er hjemmehørende i Danmark, modtager indkomst fra Østrig, som efter overenskomstens artikel 6–22 kan beskattes i Østrig, kan Danmark medregne indkomsten i personens skattepligtige indkomst, men den danske skat skal nedsættes med det mindste af følgende to beløb, nemlig

- den skat, der er betalt i Østrig, eller
- den del af den danske skat, der falder på indkomsten fra Østrig.

Samme lempelsesmetode anvendes i de interne danske regler, jfr. ligningslovens § 33.

Hvis en person i Danmark modtager indkomst, som efter overenskomsten kun kan beskattes i Østrig, anvendes metoden eksemption med progressionsforbehold, jfr. stk. 1, litra c). Dette betyder, at den danske skat nedsættes med det beløb, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst. Lempelsen er således uafhængig af størrelsen af den østrigske skat. Den østrigske indkomst indgår altså i det danske beskatningsgrundlag og får således progressionsvirkning for beskatningen som helhed - heraf udtrykket »progressionsforbehold«.

Samme lempelsesmetode anvendes ved lempelse for udenlandsk lønindkomst efter ligningslovens § 33A.

Når Østrig er bopælsstat, anvendes metoden exemption med progressionsforbehold, jfr. stk. 2, litra a) og c). For så vidt angår udbytter fra et dansk selskab, som kan beskattes i Danmark efter artikel 10, anvendes dog creditmetoden, jfr. stk. 2, litra b).

I en protokol til dobbeltbeskatningsoverenskomsten er det aftalt, at Østrig kan skifte til creditmetoden i særlige sager, jf. protokollens punkt 2.

Artikel 25. Ikke-diskriminering.

Efter artiklens bestemmelser må de to stater ikke diskriminere hinandens statsborgere i skattemæssig henseende. Dette gælder både for fysiske og juridiske

personer. Reglen gælder også for personer, der ikke er hjemmehørende i en af de to stater. En stat er dog ikke forpligtet til at give personer, som er hjemmehørende i den anden stat, de samme personlige skattemæssige fordele som følge af forsørgerpligt eller lignende, som måtte blive indrømmet til en person, der er hjemmehørende i den pågældende stat.

Ikke-diskriminationsbestemmelsen gælder ikke alene i forhold til de skatter, der er omfattet af overenskomsten, men i forhold til skatter af enhver art og betegnelse.

Artikel 26. Fremgangsmåden ved indgåelse af gensidige aftaler.

Artiklen foreskriver den fremgangsmåde, der skal anvendes, hvis en person, som er hjemmehørende i en af de to stater, mener sig udsat for en beskatning, som er i strid med overenskomsten. Der er herunder fastsat, at de kompetente myndigheder i de to stater ved gensidig aftale skal søge at løse de vanskeligheder eller tvivlsspørgsmål, der måtte opstå med hensyn til anvendelsen af overenskomsten.

Overenskomsten pålægger imidlertid ikke de to staters kompetente myndigheder nogen pligt til at blive enige. I praksis når myndighederne dog i de fleste tilfælde frem til en løsning, som er acceptabel for alle parter, men overenskomsten rummer ingen garanti for, at alle dobbeltbeskatningskonflikter vil kunne løses.

Overenskomstens artikel 26 og vedtagelsen af dette lovforslag giver hjemmel til, at de danske kompetente myndigheder kan indgå aftaler med de østrigske kompetente myndigheder til løsning af problemer i konkrete sager, jf. omtalen i de almindelige bemærkninger.

Artikel 27. Udveksling af oplysninger.

Artiklen pålægger generelt de to staters kompetente myndigheder at udveksle oplysninger, som er nødvendige for, at bestemmelserne i overenskomsten eller i de to staters interne skattelovgivning kan føres ud i livet, dvs. at skatteligningen kan foretages korrekt. Pligten til at udveksle oplysninger gælder for skatter, omfattet af overenskomsten, som pålignes af de to stater eller deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som beskatningen ikke vil være i strid med overenskomsten. Der skal således udveksles oplysninger til brug ved påligningen af såvel statslige som kommunale skatter i Danmark og tilsvarende ved påligningen af de statslige, regionale og lokale skatter, der eksisterer i Østrig.